

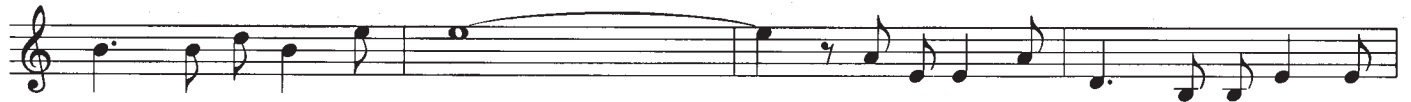
Phố chiều

Vừa phải

Thủy Lâm Synh

Tôi về thành phố này, một chiều mưa bay bay. Mưa bay mưa ướt áo, thấm lạnh nỗi niềm

riêng lời đá vàng phu thê. Tôi về thành phố này, một chiều mưa Nha

Trang. Hàng phi lao đứng ngóng sóng biển đùa mạn mạn. Sóng lùa về cơ mạn, cho cát vàng thờ

than. Tôi về tìm người ở đâu? Nha

Trang sóng vẫn bạc đầu, lối xưa như còn in dấu. Mà

người xưa biết nơi đâu. Tôi về tìm hạt sương rơi, Nha

Trang nhớ bóng hình người. Nắng reo trên con đường cũ. Sợi

nào xuyên suốt tim tôi. Tôi về thành phố này, nhớ áo xưa ai

bay. Biển xanh biên biển, kỷ niệm nào chưa phai, cơn gió về đâu hay.

Tôi về thành phố này, một chiều đi lang thang, người xưa đâu chẳng thấy. Gió bảo người sang

ngang đêm phố biển thờ than.